

РЕШЕНИЕ

№ 2924

гр. София, 30.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 30.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **12154** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 10а, ал. 4 във вр. ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) във вр. чл. 11 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС).

Образувано е по жалба на Ф. Ф. Х. (Fayez Fawzi Nassan), гражданин на Л., [дата на раждане] в [населено място] Ел М., притежаващ паспорт № LR2008905, издаден на 03.03.2021 г. от паспортна служба Л. със срок на валидност до 02.03.2031 г., депозирана чрез пълномощника му - адв. К. И., САК срещу Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза тип „D“) от 20.11.2023 г., издаден от завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в [населено място], на основание чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ, по Заявление за издаване за виза № 23001971 от 27.09.2023 г.

В жалбата са изложени съображения за неправилност и незаконосъобразност на оспорения административен акт. Твърди се, че е издаден при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и при несъответствие с материално правни разпоредби в нарушение на защитени от Конвенцията за защита правата на човека (КЗПЧОС) права като правото на свободно сдружаване по чл. 11, забраната за дискриминация по чл. 14 и забраната за злоупотреба с права по чл. 17. Твърди се, че към момента на подаване на заявлението, жалбоподателят е представил всички необходими доказателства, установяващи фактическите предпоставки за наличие на основанието по чл. 24, ал. 1, т. 6 от Закона за чужденците в Република България,

които необосновано и немотивирано са приети от административния орган за недоказващи достоверно целта и условията на заявеното пребиваване на територията на България. В този аспект, допуснатото нарушение на административно производствените правила се сочи като самостоятелно основание за отмяна на оспорения административен акт. Застъпено е становище и за непропорционално отрицателно засягане на правната сфера на жалбоподателя, в противоречие с представените доказателства, установяващи предпоставките по чл. 25, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ. Изложени са аргументи и за липса на фактическа обосновааност на правните основания, на които се е позовал административният орган по чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ – недоказана достоверно цел и условия на пребиваване и т. 24 – основателни съмнения относно автентичността на приложените документи, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените изявления от чужденеца или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок на пребиваване. Така е обосновано искане за отмяна на оспорения Отказ за издаване на виза тип „D“ и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне със задължителни указания относно приложението на закона.

В съдебното производство процесуалният представител на жалбоподателя – адв. И. представи писмени доказателства в подкрепа на изложените съображения в жалбата по повод изразеното в съгласувателната процедура становище на Дирекция „Миграция“ – МВР. Поддържа направеното искане за отмяна на оспорения административен акт и връщане на преписката с указания относно приложението на закона и задължителен цялостен обективен анализ на информацията от всички представени към заявлението документи. Претендира направените разноски, съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК.

Процесуалният представител на ответника – завеждащ Консулската служба в [населено място] към Посолството на Република България в Ливанската република – главен юрисконсулт З. е на становище, че жалбата е неоснователна. Позовава се на становището на Дирекция „Миграция“, представено в задължителната съгласувателна процедура, с което са мотивирани и основанията за отказ по чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ.

Софийска градска прокуратура не участва със свой представител в настоящото производство, въпреки своевременното уведомяване за образуването му.

Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав, след като обсъди приложените към делото доказателства, взе предвид релевираните основания в жалбата и становището на страните, съобразно правомощията си по чл. 168 във вр. чл. 146 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

На 27.09.2023 г. жалбоподателят Ф. Ф. Х. е депозирал Заявление за издаване на виза тип „D“ за дългосрочно пребиваване в РБългария в Посолството в [населено място], Ливанска република. Заявлението е заведено с № 23001971 (л. 32 – л. 36). Като основание за издаване на виза жалбоподателят е посочил хипотезата на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, мотивирана с регистрираното в Българската търговско промишлена палата (БТПП) чуждестранно търговско дружество, чийто представител е.

Към заявлението са приложени изискуемите документи по чл. 19, т. 1 и т. 2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визов режим (НУРИВОВР) - копие на първите две страници на документ за задгранично пътуване (паспорт) № LR2008905, издаден на 03.03.2021 г. от Ливанска република със срок на валидност 02.03.2031 г., със снимка и лични данни (л. 51), копие на Удостоверение за

съдимост, изх. № 374374/2023 2767352, издадено на 14.09.2023 г. от Главна дирекция на Силите на Вътрешна сигурност, Ръководство на Съдебната полиция, Бюро Съдебна регистрация, заверено на 19.09.2023 г. от Министерство на външните работи в превод и на български език (л. 56 и л. 54), копие на Решение за вписване в единния търговски регистър на Българската търговско промишлена палата № [ЕГН] от 09.07.2021 г. на Търговско представителство с наименование „М.“ (MEGALUX) на чуждестранен едноличен търговец, регистриран съгласно Търговския кодекс на Л. /чл. 24/ под № 2006172 от 04.08.2005 г. в Търговски регистър Б., със седалище Р. Ел М., Ливанска република (л. 37), копие на Сертификат № 3185 от 28.08.2023 г., издаден на основание чл. 9, т. 6 от Устава на БТПП (л. 38 – л. 40), справка за Актуално състояние към 10.07.2023 г. от Търговския регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел относно „КАФКОО“ ООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район „А.“, [улица], в което заявителят Ф. Ф. Х. е съдружник и управител (л. 41 – л. 43), копия на служебни бележки (банкови удостоверения), издадени на 04.07.2023 г. от „Пощенска банка“ за открити банкови сметки на името на жалбоподателя в лева и в евро и документи, удостоверяващи наличностите по тези сметки (л. 45 – л. 49), копие на Застрахователна полица за валидна медицинска застраховка за периода 18.09.2023 г. – 17.09.2024 г. (л. 44), копие на Договор за наем на недвижим имот - двустаен апартамент в [населено място], с нотариална заверка на подписите и датата на сключване - 05.07.2023 г. (л. 58 – л. 61).

Въз основа на тези документи на 20.11.2023 г. е издаден оспореният Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване – виза тип „D“ (л. 9, л. 31). Като правно основание за постановяването му са посочени хипотезите на чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ – „не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване“. В допълнителна бележка на бланковата форма е отразено : „Налице са основателни съмнения за фиктивно изпълнение на изискванията на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ. Търговското дружество не може да докаже икономическата ефективност от разширяване на дейността си в Република България, както и целесъобразността от откриването на Търговско представителство в Република България“.

В съдебното производство като писмени доказателства са приобщени становищата на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) и Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи, представени в проведената съгласувателна процедура по повод заявлението за издаване на виза тип „D“ (л. 74 и л. 77; и л. 79 – л. 80).

В информацията от ДАНС е посочено, че процедурата по съгласуване е проведена от Териториална дирекция „Национална сигурност“ – В.. Отразено е положително становище по искането за издаване на виза за дългосрочно пребиваване.

В становището на началника на сектор „Миграция“ при Областна дирекция на МВР - В. е посочено, че при съпоставяне на декларирания годишен приход през 2021 г. – 2022 г. на регистрираното чуждестранно търговско дружество в Л. и данните за средната работна заплата в страната, е направен извод, че „търговското дружество не осъществява ефективна икономическа дейност“, доколкото декларираните приходи са недостатъчни, за да покрият дори средствата за заплати. Изразено е становище, че за установяването на търговски представители на територията на РБългария, е необходимо „...дружеството да е доказало икономическата ефективност от разширяване на дейността у нас, както и ... целесъобразността на установяването на негови представители на наша територия.“

В хода на съдебното производство от процесуалния представител на жалбоподателя бяха представени и приобщени като писмени доказателства – Удостоверение за актуално състояние на регистрираното на 04.08.2005 г. от жалбоподателя Ф. Х. дружество „М.“ Л. – Б., с превод на български език, актуално към 04.06.2023 г., в което е отразено, че „развиващата дейност от фирмата е редовна и няма никакви нарушения или задължения до 04.06.2023 г.“ (л. 11 и л. 10), Обосновка на необходимостта от регистрирането и функционирането на Търговско представителство „М.“ на територията на РБългария (л. 18), Годишна програма на търговското представителство за 2023 г. (л. 19), заверени копия от финансови отчети и издадени първични счетоводни документи (инвойс фактури) от „М.“ - Л., удостоверяващи, извършени разплащания в щатски долари (л. 83 – л. 92), нотариално заверена декларация от 22.01.2024 г. от името на жалбоподателя, в която се сочи допуснатата грешка при отразяване на валутата в представената към заявлението за издаване на виза нотариално заверена декларация относно данните за 2021 г. (л. 93), заверено копие на Уверение № 23 – 225 от 21.09.2023 г. издадено от Висше училище по мениджмънт – [населено място], в което е отразено, че Сондос Ф. Х. – дъщеря на жалбоподателя е записана като студент редовно обучение, първи курс, на образователно квалификационна степен „магистър“ по специалност „Бизнес администрация“ (л. 95), молба от жалбоподателя до Търговския регистър при БТПП с искане за корекция на данните за търговските обороти на регистрираното в Л. търговско дружество (л. 96), нотариално заверени декларации от жалбоподателя относно стойността на активите на собствения капитал на чуждестранното дружество „М.“ за 2021 г. и 2022 г. и на декларираните за тези периоди финансови резултати от дейността (л. 14 и л. 15), както и за липса на данъчни задължения за 2021 г. и 2022 г. на чуждестранното дружество „М.“ (л. 16) и осъществени през 2022 г. дейности, планирани в Годишната програма на регистрираното в БТПП – Търговско представителство (л. 17).

Страните не спорят по така установените релевантни факти, които според настоящия съдебен състав позволяват да се направят следните правни изводи :

Жалбата е процесуално допустима - подадена е на 30.11.2023 г., в предвидения преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК (Отказът за издаване на виза тип „D“ е връчен лично на жалбоподателя на 20.11.2023 г.), срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, съгласно чл. 10а, ал. 1 във вр. ал. 4 във вр. чл. 9а, ал. 2, т. 4 от ЗЧРБ, от надлежно упълномощен процесуален представител на адресата на оспорения акт. Жалбата е мотивирана с нарушения на права по чл. 11, чл. 14 и чл. 17 от КЗПЧОС, поради което отговаря на критериите на предвиденото в закона изключение по чл. 9а, ал. 2, т. 4 от ЗЧРБ.

Разгледана по същество – жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Редът и условията, при които чужди граждани пребивават на територията на Република България е уреден в Закона за чужденците в Република България. Разпоредбата на чл. 9а от ЗЧРБ регламентира както видовете издавани визи за пребиваване на територията на страната, така и органът, който е компетентен да ги издаде – съответното дипломатическо или консулско представителство на Република България, съгласно чл. 9 от Закона и чл. 10, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим (НУРИВОВР).

По силата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерство на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и органите за граничен контрол, могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с Наредбата по чл. 9е, ал. 1.

Оспореният Отказ е издаден от компетентен орган – завеждащ Консулската служба в Посолството на Република България в [населено място], Ливанска република. Със Заповед № 95-00-254 от 03.10.2011 г. на министъра на външните работи, на основание чл. 34, ал. 1 и ал. 2 от НУРИВОВР (л. 28), на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Република България е предоставено правомощие да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които могат да съставят, подписват и връчват (съобщават) на заинтересованите лица формулярите по образец, съгласно Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 и Приложение № 8 към чл. 34, ал. 2 от НУРИВОВР. Със Заповеди № 52 от 10.10.2023 г. (л. 29 - л. 30) и № 60 от 15.10.2023 г. (л. 27), издадени от посланика на Република България в [населено място], завеждащият Консулската служба е определен за консулско длъжностно лице, на което са делегирани правомощия по чл. 34 от НУРИВОВР.

Спазено е изискването за форма – оспореният Отказ за издаване на виза тип „D“ е обективиран върху стандартен формуляр за уведомление и обосновка на Отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза, и съдържа всички реквизити, отразени в Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР, изискуеми и съгласно общите правила, визирани в чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК.

В разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 1 – т. 26 от ЗЧРБ законодателят лимитативно е посочил основанията при наличието на които компетентните органи са овластени да откажат издаване на виза или да разрешат влизане на чужденец в РБългария. В конкретния казус Отказът за издаване на виза е мотивиран с основанията на чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ. Във формуляра е посочено не само правното основание, на което се е позовал административният орган, но и синтезирано съдържание на представената в съгласувателната процедура по чл. 30а от НУРИВОВР официална информация от Дирекция „Миграция“ - МВР.

Разпоредбата на чл. 27, ал. 6 от НУРИВОВР задължава консулските длъжностни лица да извършат проверка на декларираните от заявителите данни преди да вземат решение по Заявлението за издаване на виза. Задължително Заявлението се изпраща и на Националния визов център за проверка в автоматизираните национални информационни фондове, Ш. информационна система и В. информационна система на Европейския съюз, както и за консултиране с друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, в случай, че е заявено такова, по реда на чл. 22 от Визовия кодекс. В рамките на тази процедура са предоставени и становищата от Държавна агенция „Национална сигурност“ и Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи.

В Решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 24 ноември 2020 г. по съединени дела С – 225/19 г. и С-226/19 г., т. 34, е прието, че „въведената с Визовия кодекс система предполага хармонизация на условията за издаване на единни визи, изключва различията между държавите – членки,... като органите на държавите – членки могат

да откажат издаването на виза само на основанията, предвидени в кодекса. При разглеждането на заявленията за издаване на виза компетентните национални органи разполагат с широка свобода на преценка що се отнася до условията за прилагане на предвидените във Визовия кодекс основания за отказ и до оценката на релевантните факти. Касае се за издаване на Отказ за виза върху стандартен формуляр – бланка, който отказ се издава като са отбелязани основанията в него, указано е правото на обжалване. Посоченото е достатъчно за упражняване на правото на жалба и на ефективна защита.“.

В този аспект, съдът счита, че оспореният Отказ не страда от липса на мотиви и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 2 от АПК. Бланковата форма отговаря на изискванията на Визовия кодекс, съдържа изискуемите реквизити, отбелязани са правните основания за отказ – чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ. Изложени са допълнително мотиви, възпроизвеждащи в синтезиран вид становището на Дирекция „Миграция“.

Спазени са и процесуалните изисквания при издаването на административния акт. Не са допуснати нарушения на процедурата, които да са ограничили правата на жалбоподателя.

Актът е издаден в съответствие с материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ, виза за дългосрочно пребиваване със срок на валидност до 6 месеца и с право на пребиваване до 180 дни може да бъде издадена на чужденец, който желае да получи разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България на едно от основанията, посочени в чл. 24, ал. 1 от ЗЧРБ. В Заявлението си жалбоподателят се е позовал на основанието по чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ като е приложил и документи, удостоверяващи съответните специфични изисквания. Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, чужденци, които са представители на чуждестранни търговски дружества, регистрирани в Българската търговско промишлена палата, след проверка и оценка на представени документи относно активността и данъчната изрядност на дружеството, както и относно планираните дейности на представителството, могат да получат виза за продължително пребиваване на територията на страната.

В настоящия казус оценката на информацията в представените документи към Заявлението за издаване на виза, както и пред Българската търговско промишлена палата, по повод регистрирането на Търговското представителство „М.“ е извършена в рамките на съгласувателната процедура от служители на Дирекция „Миграция“ – [населено място]. В мотивите на оспорения административен акт е възпроизведено становището, което кореспондира с анализа на декларираните лично от жалбоподателя данни за финансовите резултати от осъществяваната дейност на регистрирания от него едноличен търговец в държавата му по произход - Ливанската република – фирма „М.“ през предходните две години – 2021 г. и 2022 г. Достоверността на оценяваната информация реално не се оспорва и в съдебното производство. Твърди се, че е допусната техническа грешка при посочване на валутата, използвана при определяне на финансовите резултати от дейността на чуждестранното дружество.

Регистрираното търговско представителство и представените от жалбоподателя годишни програми за дейността му не са достатъчни, за да обосноват необходимост от пребиваването на територията на страната с цел реализиране на реално осъществяван проект. Правният статут на търговското представителство като неюридическо лице,

което не осъществява търговска дейност законосъобразно е предпоставило с приоритет да бъдат оценявани резултатите от дейността на чуждестранното търговско дружество, за да се прецени обективната необходимост от разширяване на дейността и на територията на РБългария. Не е допуснато твърдяното в жалбата игнориране на информация и данни от значение за установяване на действителните намерения на апликанта.

Събраните доказателства, включително и представените в настоящото съдебно производство, не дават основание на съда да приеме, че постановеният Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип „D“ нарушава гарантирани права на жалбоподателя от Конвенцията за защита правата на човека. Конвенцията не гарантира правото на граждани на трети страни да пребивават дългосрочно в държава – членка на Европейския съюз. Подобно право не е предвидено и в Хартата на основните права на Европейския съюз. В националното право също няма позитивна уредба, в това число и по силата на международен договор, която пряко да създава права на чужди граждани да пребивават на територията на страната. Затова с Отказа да бъде издадена виза не се нарушава защитено субективно право на жалбоподателя за пребиваване на територията на страна. Представените документи за намерения за разширяване на търговската дейност на регистрирания в Ливанската република едноличен търговец от жалбоподателя, не съдържат обективна информация за реално осъществяваната търговска дейност. Твърденията за предлагани услуги в областта на изграждането на фотоволтаични системи не са подкрепени с доказателства. Липсва подобна информация и в единствения представен официален документ – издаденото удостоверение за актуално състояние от търговския регистър в ливанската република (л. 10).

Що се касае до цитираните в жалбата норми на чл. 11, чл. 14 и чл. 17 от Конвенцията, съдът счита същите за неприложими към конкретиката на настоящия казус. Сдруженията, чрез които гражданите могат заедно да преследват общи цели в демократичния процес, е признато от Съда по правата на човека като важен елемент на гражданското общество. Жалбоподателят и процесуалният му представител не твърдят да е ограничена възможността за участие в сдружение, по смисъла на чл. 11 от Конвенция, регистрирано на територията на РБългария. Търговското представителство към БТПП на чуждестранния едноличен търговец, чийто собственик е жалбоподателят, не представлява сдружение по смисъла на чл. 11 от Конвенцията, а и представената Годишна програма не дава основание за извод, че не може да бъде реализирана и без продължителното пребиваване на жалбоподателя на територията на страната (л. 18 – л. 19).

По изложените съображения жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора неоснователно е искането за присъждане на разноски, направено от процесуалния представител на жалбоподателя. Доколкото от процесуалния представител на ответника не са претендирани разноски, съдът не дължи произнасяне в този смисъл.

Мотивиран от изложеното, и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ф. Ф. Х. (Fayez Fawzi Hassan), гражданин на Л., [дата на

раждане] в [населено място] Ел М., депозирана чрез пълномощника му - адв. К. И., САК, срещу Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза тип „D“) от 20.11.2023 г. от завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в Ливанска република в [населено място], по Заявление № 23001971 от 27.09.2023 г. РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: